

Maidie från Skövde blev Gran Mujer i Colombia

När hon gick i pension var det som om luften gick ur henne. Men hon tog ny sats och förverkligade en dröm.

Möt Maidie Abrahamsson-Gouali från Skövde, som blev extramormor i Colombia.

Alltihop började när dottern Bettan var liten och gick i söndagsskolan i Elimkyrkan. På ett sommarläger berättade en pastor om ett arbete med barnen i Colombia, och det sådde ett frö i Maidie.

För några år sedan gick hon i pension från sitt arbete som språklärare.

-Det var en sorg att sluta jobba. Jag satt och höll mig i köksbordet och väntade på att rektorn skulle ringa och säga att jag behövdes.

Det hände någon gång, men inte mer. Så småningom släppte förlamningen och Maidie började förbereda det hon skulle göra när hon blev stor; resa till Colombia och hjälpa barnen.

Bytte verklighet

Hösten 2007 kom hon till ett barnhem i landets näst största stad, Medellin, som den överlägset äldsta bland volontärerna. Under tre månader levde hon i en verklighet totalt väsensskild från livet i radhuset i Hentorp.

Vi sitter i hennes vardagsrum och bläddrar i fotoalbumet, och fram växer historier om barn som har upplevt krig och våld, om fattigdom som var svår att greppa, och om åsikter som hon inte delade.

-Barnhemmet tog emot barn som förlorat en eller båda föräldrarna i inbördeskriget. Särskilt pojkarna var väldigt traumatiserade, och min uppgift var att lära dem engelska.

Lärare utan böcker

Hon fick jobba med små medel, utan någon svart tavla, utan böcker. På lappar skrev hon och eleverna orden först på spanska, därefter på engelska.

Målet var att lära barnen enkla fraser, men med en suck konstaterar Maidie att de knappast var i en fas i livet där de tog till sig undervisningen. Först i slutet av de tre månaderna började hennes ansträngningar ge frukt.

Brigad i fredligt syfte

Under tiden i Colombia följde hon med på en resa till fattiga på landsbygden, där läkare, tandläkare, psykologer, veterinärer och snickare gjorde ett gemensamt besök i en by.

-De kallade det en brigad, och människor kom vandrande många mil för att träffa oss, berättar Maidie som fick till uppgift att organisera kön till tandläkaren.

-Se här hur tandläkaren jobbar. Maidie pekar på bilden från den provisoriska tandläkarmottagningen med ålderdomlig utrustning och berättar om strömavbrotten som avbröt arbetet med jämna mellanrum.

Bland de fattigaste

När det blev jul bjöds hon hem av Deyanira som jobbade på barnhemmet för att fira jul med hennes familj.

-Ju högre upp på berget i Medellin du bodde, desto fattigare var det, och de bodde högt upp. Golvet svajade och det var stora glipor mellan bräderna så att man såg ner till undervåningen. Toaletten var ett hål i golvet, och det var bara ett skynke in till den, säger Maidie och ryser till av minnesbilderna.

På barnhemmet var hon också med när en av flickorna, Yudy, firade sin 15-årsdag, och hon fick lära sig att det är en stor händelse i Colombia. Yudy hade en vacker klänning, det firades med ballonger, tårta och musik.

-Samtidigt som vi nästan räknade riskornen barnen fick att äta, säger Maidie och berättar om andra dubbelbottnade intryck, som att många hade tv i sina enkla bostäder trots att de var undernärda och hade oerhört dåliga tänder, eller inga tänder alls.

-Jag har på flera ställen skrivit i min dagbok: "Jag får det inte att gå ihop".

En inre resa

I Colombia konfronterades hon med åsikter som hon inte delade, om dödsstraff, om homosexuella, synen på dem som tagit sitt liv, och om kvinnors plats i samhället.

Att vara gäst i en främmande miljö innebar att hon inte alltid kunde föra fram vad hon egentligen tyckte.

Samtidigt innebar det en inre resa för Maidie, som fick pröva sina egna tankar mot de åsikter hon mötte.

- Att byta miljö så radikalt är ett bra sätt att lära känna sig själv, och att känna efter vad jag står för, säger Maidie som också fick pröva sin egen gudsbild.

- Min Gud är ingen som fördömer självmördare. Min Gud är en kärleksfull Gud, som i Fattig bonddräng, säger Maidie. Vi börjar gemensamt nynna på Astrid Lindgrens text om drängen Arvid som är lite rädd inför mötet med Gud men som tas emot med öppen famn.

Lämnar avtryck

Maidie vill samtidigt betona den kärlek och värme som omslöt även henne på barnhemmet, även om de inte delade alla åsikter.

-Jag tror att det betyder något att en person du känner och respekterar har en diametralt motsatt syn på en del frågor.

Månaderna i Sydamerika gjorde henne frustrerad och förvirrad. Ändå tvekar hon inte en sekund över frågan om hon skulle råda andra att ge sig iväg.

-Absolut! Att göra en sådan här resa är omvälvande. Du blir inte densamma. Sedan är det ingen lätt uppgift att vara världsförbättrare, men jag håller på med det ett tag till.

Först på hemvägen inser jag att vi inte har pratat om Maidies bror, en annan världsförbättrare. Han heter Kjell Albin Abrahamsson. Han har å andra sidan inte varit volontär på ett barnhem i Colombia.

Text och foto: Anna Nyberg

